

РЕШЕНИЕ

№ 11346

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 17.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5141** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС.

Ищецът Г. В. К., гражданин на руската федерация, адр. [населено място] 1309, [улица], Софийски Централен Затвор твърди, че за пореден път на 15.12.2023 г. г-жа М. на длъжност инспектор „Социална дейност и възпитателна работа“ /ИСДВР/ при Първа Група, Софийски централен затвор /СЦЗ/, по заповед на и.д. Директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ /ГДИН/ Ц. Ц., иска да го уведоми за съдържанието на два документа, изписани на български, и с номера съответно ИЗ-14215 и ИЗ-14224, и двата с дата 14.12.2023 г. Този пореден опит се правил без да се съобрази, че ищецът не владее български, което е установено поредица съдебни дела, и по този начин не може да се запознае със съдържанието на документите. Така били ограничени основни негови права, което отговаряло на критериите за нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС. Твърди, че от това неспазване на основните му права и свободи, понесъл неимуществени вреди. Тези неимуществени вреди били в пряка причинна връзка с посоченото изпълнение на чл. 3 от ЗИНЗС, които неимуществени вреди той търпял за периода 15.12.2023 г. /датата на която се опитали да му връчат документите/ - 18.12.2023 г. /подаването на исковата молба/. Ето защо, моли ответникът ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“, адр. гр. София 1309, [улица], като администрация, осигуряваща законосъобразността на обществените отношения в Софийски централен затвор /СЦЗ/, да бъде осъдена да му заплати обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 24 300 лв. ,

ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът оспорва изцяло исковете и моли да бъдат отхвърлени. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна СГП поддържа становище за неоснователност на исковата молба.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК във вр. със съответното прилагане на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По иска по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС:

Съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. Съгласно чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. За нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Посочената разпоредба възпроизвежда и детайлизира разпоредбата на чл. 3 от Конвенция за правата на човека. Посочените норми, както и практиката на ЕСПЧ и националните съдилища, създават минимум хуманни стандарти, на които следва да отговаря изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“, както и задържането под стража. Нарушаването на тези стандарти обуславя отговорността на държавата за причинени имуществени и неимуществени вреди – арг. от чл. 284, ал. 1 и ал. 5 от ЗИНЗС. Съгласно чл. 205 от АПК ответник по иска е ГДИН, като администрация, осигуряваща изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“. Ищецът извежда нарушаване на цитирания чл. 3 от ЗИНЗС с неизпълнението от ответната администрация на задължението ѝ да спазва нормите, които осигуряват на лица, пребиваващи в местата за изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ или за задържане под стража, информираност относно всякакви процедури, които се водят срещу тях, като им се осигурява превод или преводач ако не знаят български език. Подобни норми за назначаване на преводач се съдържат във всичките български процесуални закони: чл. 14, ал. 2 от АПК, чл. 21, ал. 2 от НПК, чл. 4, ал. 2 от ГПК. В конкретния случай е безспорно, че ищецът е чужд гражданин, намира се в Софийски централен затвор /СЦЗ/, установено по редица дела, че не знае български език и че на 15.12.2023 г. г-жа М. на длъжност инспектор „Социална дейност и възпитателна работа“ /ИСДВР/ при Първа Група, Софийски централен затвор /СЦЗ/, по заповед на и.д. Директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ /ГДИН/ Ц. Ц., е поискала да го уведоми за съдържанието на два документа, изписани на български, и с номера съответно ИЗ-14215 и ИЗ-14224, и двата с дата 14.12.2023 г. Настоящият състав споделя доводите в исковата молба, че неосигуряването на превод на разбираем за ищеца език относно процедури, които се водят срещу него и неспазването по този начин на горесцитираните норми, е от естество да създаде у него

чувство на страх или незащитеност, което отговаря на критериите за нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС. Предвид презумпцията по чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС, при установяване на нарушение по чл. 3 от закона, настъпването на неимуществени вреди се предполага до доказване на противното.

В конкретния случай, обаче, съдът не приема, че е налице деянието по засягане права на ищеца по чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС, което да има за последица понасянето на неимуществени вреди по смисъла на чл. 284, ал. 1 и ал. 5 от ЗИНЗС. Това е така, доколкото видно от исковата молба, на ищеца не са връчени процесните документи ИЗ-14215 и ИЗ-14224, и двата с дата 14.12.2023 г. , и двата изписани на неразбираем за ищеца български език. Не са връчени, доколкото ищецът е защитил правата си, като е отказал получаването на документите и съответно произтичането на каквито и да е правни последици от това. След като не е налице връчване на неразбираемите за ищеца документи, то не е налице цитираното по-горе неспазване на императива на чл. 3 от ЗИНЗС, поради което и претенцията по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС е изцяло неоснователна.

Особените правила на чл. 286 от ЗИНЗС не предвиждат присъждане на възнаграждение за юрисконсулт.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е И :

ОТХВЪРЛЯ изцяло иска по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, предявен от ищеца Г. В. К., гражданин на руската федерация, адр. [населено място] 1309, [улица], Софийски Централен Затвор за осъждане на ответника ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“, адр. гр. София 1309, [улица] да му заплати сумата от 24 000 лв. , обезщетение за претърпени неимуществени вреди в затвора за периода 15.12.2023 г. до датата на подаване на исковата молба – 18.12.2023 г.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред тричленен състав на АССГ, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.